

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.

KLÓVIZETKESI DIJ:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt, 50 kr.
Kgyes szám ára 4 kr., kapható:
a kiadóhivatalban, Gross G. Polácz és Friedmann F. urak üzletében.

Felolvas szerkesztő
Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.
Értekezhetni:
d. o. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.
Telefon szám 177.

HIRDETKESI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvesem. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttár sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttári cikkek díja előre fizetendő.

Jellem-szilánkok.

Brassó, jan. 11.

Furcsa világot élünk. Ha valaki ma kizárólag ellenzéki lapokat olvas, az kénytelen-kelletlen azon meggyőződésre fog jutni, hogy nincs a világon *nyomorultabb és ocsmányabb* teremtmény, mint a szabadelvű kormányparti politikus. Ephiáltés, Herostrates; az újabb időből Sobri Jóska, Schenk, Spanga, Pitely, Savanyu Józsi és Jack a hasmetsző, mind angyalok a szabadelvű kormányparti politikushoz képest és megérdemlik, hogy a szentek közé iktattassanak. Felsőszétség, hazaárulás és istenkáromlás, ezek mind csak apró bűnök azokhoz képest, a melyeket az átkozott Bánffy-kormány és annak hívei napról-napra elkövetnek. Ha szent-Istvánnak *ilyen* miniszterei lettek volna és az árpád-házi királyok alatt *ilyen* párt alkotott volna Magyarország számára törvényeket, akkor Verböczy főbelötte volna magát elkeseredésében s a választási ügyekben ma Karaffa bíraskodnék és a magyar állam fennállásának ezredik évfordulója alkalmával az országos kiállításra csak egy nagy sírkövet mutogattak volna, a melyen ez az egy szó áll vala bevésve: *Fuit*.

Ezeket a gondolatokat lehet kiolvasni ma az ellenzéki lapok cikkeiből és a *nyájás* (?) olvasók *hitelt* adnak ezeknek a cikkeknek; hogyne? (hiszen az ujságban állanak); mi pedig, megvetett és az emberiségnek utálatává lett szabadelvű kormányparti politikusok, szégyeljük magunkat és megátalkozzuk azt a napot, a melyen kormánypartiakként születünk és nem merünk az utcára menni, mert tudjuk, hogy nálunknál jobbakat már sokakat felakasztottak és csak úgy bujkálva járunk, nehogy észrevegyenek és az arcunkba köpjének a — tisztességes (értsd: *ellenzéki*) politikusok.

Valóban nehéz volna kitalálni azt, hogy melyik sajnálatra méltóbb: az ellenzéki lap-e, a mely ennyire — tisztességes, vagy azok, a kik *kizárólag* az ilyen lapokra vannak utalva?

Mi azt hisszük, hogy mindegyik nagyon sajnálatraméltó.

Nem akarunk azonban polemizálni ezekkel az ellenzéki lapokkal; hanem csak arra szoritkozunk, hogy köztudomásra hozzuk boldogtalanságunkat és csendes részvétet kérjünk és bocsánatot azon megátalkodottságunkért, hogy ezen közmegevetés dacára is hívei maradunk a szabadelvű pártnak.

Boldogok most azok, a kik az ellenzék soraiba tartoznak, vagy legalább pártonkívüliek. Azoknak van bölcseségek, szépségek és becsületek. De a legszebb név — pardon, a legszebb, legbölcsőbb és legbecsületesebb ellenzéki lap az „Ellenzék”. Ajánljuk olvasóinknak, fizessenek elő reá minél többben, mert a mit ez a lap produkál, az nem mindennapi dolog. Mutatvány számokat nem küld és azért közlünk belőle szemelvényeket.

Az „Ellenzék” a *legjobb* értesült lap. A múlt szombati számában egész határozottan és kövér betűkkel írta a következőket:

„Bánffy Dezső miniszterelnök Bécsben benyújtotta lemondását. A király elfogadta. Fejérváry nem vállalkozván, Lukács László bizatott meg kabinet alakítással”.

Annyira biztos volt az „Ellenzék” ezen hír valódiságáról, hogy külön kiadásban, sőt *plakátokon* is értesítette arról a közönséget. Másnap pedig a következőket írta:

„Igen sajnáljuk, hogy ez az örömhír még nem teljesedett be: de a mi késik nem mulik”.

Ki van találva a módja annak, hogyan mondhat az ember minden kétséget kizárólag igazat. Az „Ellenzék” férfiai találták azt ki. — Tudvalevő, hogy az „Ellenzék” és a „Magyarország” című lapok egy és ugyanazon szellemi vezetés alatt állanak.

Az „Ellenzék” múlt szombati számában a következőket írta:

„Bánffy Dezső miniszterelnök Bécsben benyújtotta lemondását. A király elfogadta”.

Ugyanaznap a „Magyarország” a következőket írta:

„Azok a kalandos hírek, a melyeket a tegnapi és mai nap tolyamán néhány rosszul informált hírlap révén Bánffy lemondásáról el voltak terjedve, természetesen a legteljesebb czáfolatot nyerték. Bánffy nem mondott le. És a holnapi döntés sem fog Bánffy lemondása mellett szólni.”

Ha azt akarod, hogy *mindig* minden kétséget kizárólag *igazat* mondj, akkor adj ki *két* lapot és ird az egyikben *ezt*, a másikban annak *ellenkezőjét* és *bizonyos*, hogy *igazat* mondtál. De mind a két lap legyen ellenzéki, vagy legalább is pártonkívüli.

Az „Ellenzék” a legigazságosabb lap. Múlt szombati számában azt írja:

„Tordán . . . az ellentüntetés . . . egyenesen lehetlenné tette, hogy a tordaranyosi érdekeltség megmentse Bánffy előtt az ő hűségének és erejének színezetét. No de hát kárpótolják mindazért Bánffyt a brassói magyarok. Ezek az urak *miután egymás hajzatát alaposan megtépázták*, s a magyarság politikai érettségébe vetett hitet ott a nemzetiségi fokban éveken át kompromittálták — rövid időn belül kétszer sürgönyözték meg Bánffynak az ő tántorítatlan bizalmukat.”

Eltekintünk attól, hogy az „Ellenzék” összetéveszti az „Intéző Bizottság” határozatát a magyar „választó polgárok” közgyűlésének határozatával és csak azt emeljük ki, hogy évek hosszú során át az „Ellenzék” volt az a lap, a melyben a brassói magyar közélet szereplőit méltatlanul *piszkoló* és a brassói magyarságot *összevesztő* cikkek, mintegy tervszerűen, haladványszerű sorban napvilágot láttak. És most még is ő veti nekünk szemünkre, hogy *egymás hajzatát alaposan megtépáztuk és a magyarság politikai érettségébe vetett hitet kompromittáltuk*. Igy fizet az „Ellenzék” az ő levelezőinek. Mert ezen általánosságban tartott kijelentései kétségkívül rájuk is vonatkoznak, ők is részesek a *tépázásban* és a magyarság politikai érettségébe vetett hitnek *kompromittálásában*.

És mondja valaki, hogy nem igazságos az „Ellenzék”, legalább — az ő levelezői iránt.

Szász Domokosnak, a mult vásárnap elhunyt ref. püspöknek az „Ellenzék“ volt a legádázabb ellensége. Maga is bevallja ezt f. évi 6-ik számában, a hol így nyilatkozik:

„Az „Ellenzék“ hosszú időn át kemény harcokat folytatott az elhunyt egyházfejedelemmel.“

Ugyanazon cikk végén ezeket írja:

„Ő (Szász D.) csak a jót és azt is nem önmagáért akarta, s egyháza érdekeit önzetlenül kívánta szolgálni oly dolgokban is, a melyekért olyan sokan hibáztatták s a melyeket az ő terhére számítottak be.“

Nem hisszük, hogy ezt a cikket két különböző felfogású egyén írta volna, hanem azt hisszük, hogy az „Ellenzék“ a legkövetkezősebb lap és a közélet szereplőit csak azért üldözi *életükben*, hogy azok *halálakor* meghazudtolhassa ellenük folytatott „kemény harcának“ igazságát és jogosultságát.

* Ma azok boldogok, a kik ellenzékiek. Mert azoknak van bölcsesége, szépsége, hazafisága és becsülete. De azért ne hamarkodjunk el a dolgot és ne idézzünk elő magunkon hamarosan „Ur színeváltozását“. Várjunk míg a hazafias és becsületes ellenzék kormányra jut és legalább is oly eredményeket tud felmutatni, a minőket a szabadelvű párt; mert van egy jó magyar közmondás: *Beszélni — fekvé is lehet.*

Belföld.

Brassó, jan. 11.

A király legmagasabb köszönetét fejtette ki a képviselőháznak az ujévi szerencsekívánatokért.

A „Brassói Lapok“ tárczája

Vert menyecske,

Az új gazda megverte a menyecskét,
Nyulva hagyta az ereszen szegénykét.
Esti csillag felébreszti szeliden:

«Eredj háza éd's anyádoz, gyermekem!»

Bus gerlicze végig zokog az uton...
«Édes anyám, ereszen, be bujdosom;
Véres fejem mossa meg a könnyivel,
Gyógyitson meg: fáj a szívem, hideg lel!»

«Eredj vissza, engeszteld meg uradat:
Nem ver ott az eső jó hajlék alatt.
Van, mit aprits — teli tálba — kenyeret,
Eredj vissza, becsüld meg a hitvesed!»

«Elmegyek én, el a sűrű erdőbe,
Elsirat ott engem egy kis pintyőke,
Rám borul a bükkfa lombja a tetőn:
Az lesz az én, az lesz az én szemfedőm!»

Erdő felől szélvész támad éjszaka,
Ég, föld szakad össze a nagy viharba',
A ki látja, félve sugja odaki:
«Felakasztá bizony magát valaki!...»

By.

Zichy Jenő gróf, a híres ázsiai utazó, a Nemzeti Kaszinóban felolvasást fog tartani utazása egyes epizódjairól.

Pápay Istvánnak, a kabinet-iroda volt főnökének lelki üdvéért, halálának évforduló napján gyászistentiszteletet tartottak a fővárosban.

Dr. Polgár Jenő fővárosi ügyvéd fiatal neje, a ki III. emeleti lakásuk ablakából leugrott, meghalt.

Hajdu-Böszörményben Molnárné sz. Demeter Anna 70—72 éves özvegyasszonyt meggyilkolták s azután kirabolták. A gyanu az asszony egy adására irányul.

Dárday Sándor államszámvevőszéki alnök inasa, Petrubá Florián, gazdája Wertheim szekrényéből nagy mennyiségű arany és ezüst evőkészletet, ékszer és fehérneműt ellopott.

Kassa város közvetlen közelében új fürdőtelep létesítését tervezik.

Külföld

Brassó, jan. 10.

Osztrák minisztertanács volt tegnap a király elnöklésével, a melyen arról volt szó, hogy újabb kísérleteket tegyenek a németek és a csehek kibékítésére, a mire állítólag a kormány tette meg a kezdő lépéseket.

Vilmos császár a napokban egy óra hosszat tartó látogatást tett Noailles márki francia nagykövetnél.

Brüsszelben nagy antiklerikális tüntetés volt Marniks szabadsághős szobránál. A szónokok élet-halálharcot proklamáltak a klerikalizmus és az antisemitizmus ellen.

Az olaszokat Menelik hadjárata mind nagyobb aggodalommal tölti el.

Oroszország készülődéséről ír a «Times» egyik levelezője. Többek közt arról tudósítja a nevezett lapot, hogy a Kaukázusban az orosz-török határon megszorították az őrséget.

Közigazgatási ülés.

(Vége.)

Brassó, jan. 11.

Kakujai Károly kir. tanfelügyelő jelentésében a tanügy deczember havi állapotáról ad hü képet s részletesen terjeszti elő e téren szerzett tapasztalatait.

Wittich Károly kir. ügyész jelentése szerint a brassói kir. törvényszéki fogházban 1898. évi deczember 31-én összesen 161 egyén volt letartóztatva és pedig 151 férfi, 10 nő. Ezek közül elítelt volt 148 férfi, 6 nő, vizsgálati fogságot szenvedett 6 férfi 1 nő. Deczember havában 24 férfi és 4 nő kezdette meg büntetését. A brassói kir. törvényszéki fogház iparüzletének 1898. deczember hóban rabmunka keresmény címén 127 frt 88 kri folyt be; ebből az államkincstárt illő 95 frt 91 kr. az adóhivatalba szállított, a rabok saját keresménye 31 frt 97 kr. A brassói és hosszufalusi kir. járásbírószágok fogházaiban 1898. deczember havában 43 egyén volt letartóztatva, ezek közül elítelt 33 férfi, 9 nő, vizsgálati fogságot szenvedett 1.

A bírósági fogházakban a rend, fegyelem és tisztaság szabályszerű, az élelmezés tekintetben nem merült fel panasz. Az egészségi állapot kedvező volt. Fegyelmi tenyíték nem alkalmaztatott.

Brassóvármegye területéről 1898. deczember hóban 57 bűnvádi feljelentés tétetett.

Solymásy Ágoston m. kir. pénzügyigazgató helyettes jelentésében felhozza többek között, hogy egyenes adóban 1898. évi deczember hó végével 643845 frt 20 kr. Hadmentességi díjban pedig 16038 frt 49 kr. megállapított tartozás volt. Befizetés 1898. deczember hó végéig volt egyenes adóban: 580738 frt 32 $\frac{1}{2}$ kr. Hadmentességi díjban pedig: 7481 frt 58 kr. Hátralék tehát 1898. évi deczember hó végével maradt: egyenes adóban: 63106 frt 88 kr. Hadmentességi díjban pedig: 8556 frt 91 kr.

A pénzügyigazgató helyettes egyuttal reflektált Meschendörfer J. bizottsági tagnak a

Életem és korom.

A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája.

Még apró emberke voltam, a mikor halálosan bele szerettem a falu patikár-usának lányába. Komolyan mondom, szép egy teremtés volt. Sugár, karcsu, mint a liliomszál, bogár haja csaknem a sarkáig ért, szeme buzavirág-kék, piczin szája pedig valami csábítóan tudott mosolyogni. — Három évvel idősebb lévén nálam — az öcsce mondta meg egyik szép botomért — nem sokat törődött velem, hanem annál többet a jegyző fiával. Kimondhatatlanul féltékeny voltam, a mely nemesebb érzést olyaténképen hoztam szerencsésebb ellenfelem tudtára, hogy egy alkalommal kitordítottam a csólnakból.

Bizony nagyon sokat szenvedtem és reménykedtem, a sors azonban másképen akarta. — Az Erzsike mamájának a fényüzése tönkre tette a patikárius bácsit, a jegyző fia — szegény Józsi barátom — megbukván az érettségin főbe lőtte magát, Erzsikét elvette a szomszéd falu részeges kántortanítója, nagyzólo mamája ovónénivé törpült, engem pedig bizonyos okok miatt a saját familiám tagadott ki.

Na már ennek tele sem volt tréfa. Gazdátlanul bolyongtam jó ideig a rokonoknál (anyai ágon), míg végre belészerettem , ,

városka szolgabirájának a lányába. Ez aztán már okos teremtés volt és alacsony. Saját bevallása szerint én voltam a hetedik ideálja. (A rossz nyelvek még nagyobb számot emlegettek.) s különösen a szemeim tetszetek neki, úgy hogy utoljára magam is elhittem, hogy égő fekete szemeim vannak. Ennek már szenvedélyei is voltak, így a többek között állandóan «majmom»-nak szólított s előre kiszinezte, hogy milyen szoros kordában fog tartani. A végeredményben ezt is más vette feleségül.

Azonközben otthon is javultak az ügyeim s így elhatároztam, hogy most már állandó ideált szerzek, a kihez verseket fogok írni, mert a költői pályára igen nagy hajlamot éreztem. Bele fogtam egy eposzba, két drámába s e mellett szerelmes szonetteket írtam egy szőke kis lánynak. Minden nagyon szépen haladt előre, de most meg az édes anyám szólt bele a dologba, mire én végképen odahagyva szülőföldemet s világgá bujdosom.

Azóta nem írtam több verset, csak apró elbeszéléseket, a melyeket a «Brassói Lapok»-ban szándékozom közzé tenni. Mindent a való életből lestem el s többnyire saját magamon tapasztaltam. Most itt élek a szomszédságban a székely atyafiak között s ha akad e jámbor népben is valaki, a ki szerelmes lesz állítólag «fekete szememben» avagy ritkuló bársonyos hajamba, úgy ígérem, hogy még versekkel is fogok kedveskedni.

Lupi bácsi.

18 szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1898. évi 9457. számú végzése következtében Schmidt Vilmos brassói ügyvéd által képviselt S. Blochet Sohn cég javára Saskai Adolf ellen 871 frt 55 kr. s jár. erejéig 1898. évi december hó 16 és köv. napjain fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 1400 frtra becsült 10080 liter petroleumból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság V II. 2857/1898. sz. végzése folytán 871 frt tőkötvetelés, ennek 1898. évi október hó 30 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 67 frt 90 krban bíróság már megállapított, valamint 4 frt 90 kr. jelen árverés kitűzése és a még felmerülendő költségek erejéig a brassói m. kir. vasutak állomásánál az 1881. évi LX. t. cz. 104. §-a alapján leendő eszközlésére 1899. évi január hó 12 napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárától a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főlegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassóban, 1899. évi jan. hó 11. napján.

Deák László.

kir. bírósági végrehajtó.

Árvsz. sz. 3764/98.

Arverési hirdetés.

A bukaresti es. és k. osztr. magyar consulates útján a bukaresti illetőségű Curanda Helene Klencz sz. Schmerhan és kiskoru Regina Klencz rokonai által tett kérelemük folytán, az alulirt városi árvaszék Curanda Helene Klencz és kiskoru Regina Klencz összes, részint Brassóban, részint Zajzon fürdőben levő ingó és ingatlanait nyilvános árverésen fogja eladni.

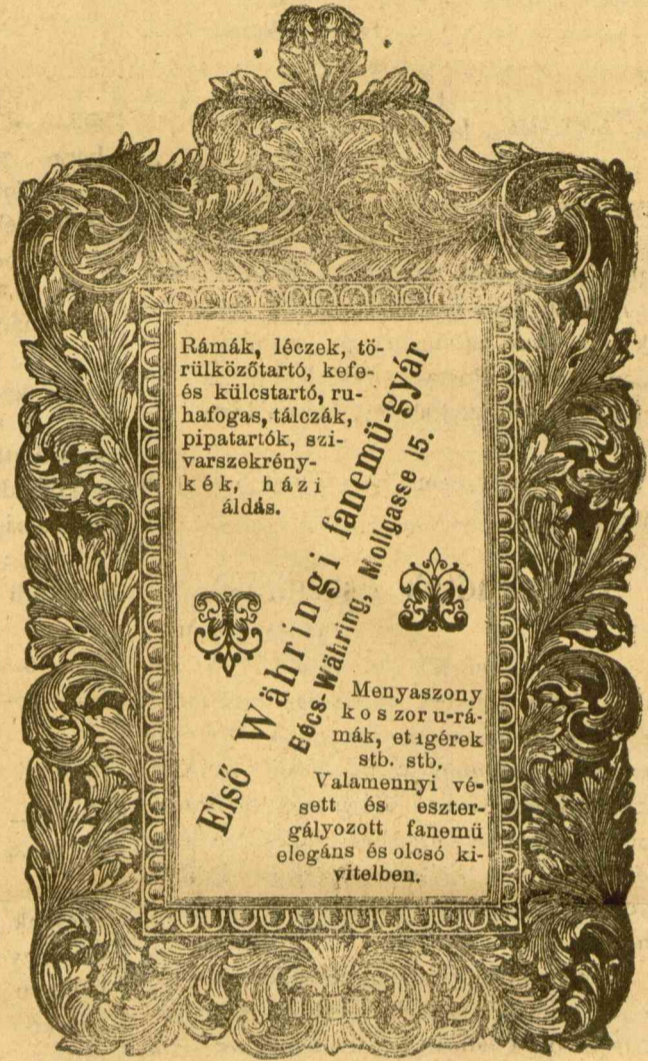
Az ingók mely áll: ékszerből, szoba- és konyhaberendezésből, könyvek, bélyegek stbbiből, szóbeli árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek Brassó, bolgárszeg Katalin u. 32 sz. házban 1899. január 26-án csütörtökön, esetleg folytatolagosan január 27-én d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig fognak eladatni. Az ingatlanok és pedig:

1.) a Katalin utcái 32 sz. ház tlk. sz. 2445, 2446, 2447
2. a dupe Inistei 29. sz. kert és nyári lak tlk. sz. 2408 és 2409L és 3.) Zajzón fürdőben mindkét Villa tlkv. sz. 397, 398, 399, 400 és az ahhoz tartozó berendezési tárgyakkal együtt, szóbeli árverés- és közvetlen utána mindjárt írásbeli ajánlatok útján a Brassó városi árvaszék Kapu-u, 63. sz. alatti irodájában 1898. január 30-án 9 órakor a legtöbbet ígérőnek adatik, az árvaszék jóváhagyásának fenntartásával.

Az ingatlanok vételéhez a szóbeli árverésen a kiáltási ár 5% bánatpénzül leteendő, az ajánlott összeget pontosan és értelmesen tartalmazó ajánlathoz 5%-nyi bánatpénz esatolandó. Az ajánlatok bélyegezve és lepecsételve legkésőbb 1899. január hó 28-ig d. e. 11 óráig a városi árvaszékhez nyújtandók be.

A közelebbi árverési feltételek a városi árvaszék irodájában a d. e. hivatalos órák folyamán betekinthetők.
Brassó, 1898. december 8-án.

A városi árvaszék

Főelarusító: Fiumei Hitelbank (Részvény-Társaság), Fiumében

Nem pörkölünk többé kávéitthon!

A legujabb időben alapított

Fiumei Kávé-Pörkölő Részvény-Társaság

egy nagyszabású telepet rendezett be Fiumében, hogy ott egy világhírű szabadalmazott új módszert, melynek nevezetesebb előnyeit itt rövidesen felsoroljuk, értékesítsen:

• a kávénak pörkölő rendszerüknél nemcsak minden nemes alkatrésze és tápanyaga egészben csonkítatlan marad, de bebizonyított tény, hogy e nemesítő módszernél szaporább, erő-

sebb zamatú, kellemesebb ízű és jobb kávéit nyerünk.

Kiemelendő még, miszerint az idézett előnyök mellett pörkölt kávénk hónapokon át is változatlanul friss marad.

Számtalan elsőrangú vegyész, orvos és tudományos tekintély véleménye és bizonylata megerősíti állításunkat, melynek hitelességéről egy kostolópróba vételével minden háziasszony meggyőződést szerezhet.

Védjegy. Összes hordó és zsákküldeményeinken fenti védjegy alkalmazva lévén, kérjük okvetlenül annak szives figyelembe való vételét.

Brassóban — folyton friss pörkölés, — kapható: Hesshaimer J. L. & A, Müller Gyula utódai (Tartler & Schreiber), Porr Emil és Teutsch & Tartler uraknál, 1 ft 60 krtól 2 frt 80 krig kilogramonként 565 (4 - 2s)

Tisztaságért teljes szavatosság.

Szabadalmas módszerünk Belga, Dán, Francia, Holland, Német, Svéd és Norvég országokban rövid 4 éven át fényesen bevált, felkaroltatott és tért hódított.

Főelarusító: Fiumei Hitelbank (Részvény-Társaság), Fiumében.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomatott a „Brassói Lapok” nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társa